

ШКІЛЬНИЙ АКЦЕНТ

№6 (8), березень
2011 року

Колонка редактора

На календарі вже
буянить весна, а в душі
кохання. Учні все
більше забувають про
навчання, з головою
занурившись у глибокі

почуття. Не дарма
весну вважають по-
рою року, коли люди
все частіше закоху-
ються. А що ж таке
справжнє кохання...?

На мою думку, кохан-
ня- це не якийсь стан
душі, а хвороба, від
якої, на жаль, вчені не
винайшли ліків.

За ради своєї другої
половинки велика
кількість людей
здійснюють
божевільні вчинки. Це,
мабуть, добре, що за
ради своєї коханої
людини інша готова
піти на все, коли,
звичайно, робити це
«все» з розумом.

На останок хочу поба-
жати усім не робити
безглузких вчинків,
а краще зайнятися
навчанням.

P.S.: Кохайте і будьте
коханими!

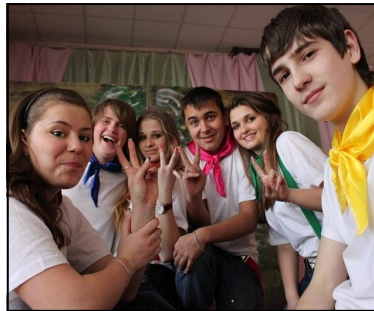
Головний редактор
Владислав
МІРАНОВИЧ

“МЕГА 7-КА” ПЕРЕМОГЛА У КВК

Нещодавно у будинку
працівників освіти від-
булися змагання КВК
команд міста і району.

Усього участь брали
три команди: команда
сьомої школи (“Мега 7-
ка”), команда гімназії
(“Викрутаси”) та ко-
манда з с. Жовтневого
(“Правильний вибір”).

Учасники конкурсу довго і сумлінно готувалися до ви-
ступу. Безперечно, наша команда була лідером ще з са-
мого початку: судді ставили їм лише одні п'ятірки
(найвищий бал). Усі були особливо зачаровані образом
прибиральниці!:) як вже всім відомо, перше місце виборола
“Мега 7-ка”, на другому місці команда гімназії, на
третьому —(з великим відривом) команда з Жовтневого.
Усім учасникам були вручені призи, для надання стиму-
ли до подальших змагань, а представники нашої школи
крім подарунків, вибороли честь представляти Переяслав
на обласних змаганнях, які відбудуться у Борисполі
1.04.! Колектив театральної групи, що практично повніс-
тю був у складі команди КВК, виклався на повну(акто-
рам не завадило б задуматися про зіркову кар'єру на сце-
ні театру в майбутньому), і зірвали приголомшливі овації
в залі. Особливо вразила підтримка вболівальників “Мега
7-ки”: всі стояли і співали останній конкурс разом з учас-
никами змагання!

Кмітливі актори нашої
школи відстояли себе не
гірше ніж попередня
театральна група і ма-
ють попереду велике
майбутнє. Тож великих
їм досягнень і перемог у
наступних змаганнях!

ОГОЛОШЕННЯ

30 березня о 17годині 30 хвилин в
актовій залі школи театр «MY WAY»
представлятиме прем'єри вистав
А.Чехова “Освідчення” та
“Ведмідь”. Запрошуємо всіх
бажаючих!

Інформаційна
газета Переяслав-
Хмельницької
загальноосвітньої
школи №7

В цьому номері:

Колонка редак- тора;	I
«Мега 7-ка» перемогла; Оголошення;	
«Звичаї та традиції»; Опитування;	2
Подяка чита- чам; Зірки школи;	3
Вітання; День сміху.	4

ЦІКАВО ЗНАТИ:

Тісня, що
виконується
найчастіше
у світі -
“Happy
birthday to
you” -
перебуває
під захис-
том авто-
рських
прав.

Щоб не бути покараним Богом,

треба пам'ятати звичаї своїх предків

Наша школа багата на різноманітні традиції. Так традиційними стали фестивалі «Знайомтеся, ми ваші сусіди», про який ми вже писали на сторінках нашої газети та «Звичаї та обряди нашого народу», який нарешті відбувся 16 березня. Учасниками останнього були учні 7-8 класів.

Заздалегідь було проведено жеребкування, у ході якого визначилися з темами. На фестивалі згадувалися такі чудові українські народні традиції як Стрітіння, Масляна, закликання та зустріч весни, Вербна неділя та Великдень, Івана Купала, жниварські обряди. З виступів, звичайно, добре видно хто і як готувався, але не може не тішити той факт, що не було жодного не підготовленого класу, так як раніше таке явище спостерігалось. Важко сказати, що саме вплинуло на таку відповідальність до поставленого завдання – чи то жоден з класу не хотів «пасти задніх», чи то зацікавленість у даній темі, чи то прокинулась патріотична свідомість. Адже ведучі (учні 10 класу Міранович Владислав та Мельник Катерина) наголосили на тому, що:

«У багатьох народів світу існує повір'я про те, що ті, хто забув звичаї свого народу, тяжко караються Богом і людьми. На Україні таких називають вовкулаками, вважають, що це передається по спадковості. У житті вовкулака до церкви не ходить, з людьми не вітається, не дивиться нікому в очі, уникає будь-якого спілкування. Тож не навчати своїх дітей мови і звичаїв предків – один із найбільших гріхів, який дорівнює душоубству». Загалом свято пройшло у чудовій теплій атмосфері. Учні не тільки охоче виступали самі на сцені, а й із задоволенням спостерігали за виступами своїх однолітків. У залі лунали чудові українські пісні, широко використовувался національний фольклор. На мою думку, всі присутні зрозуміли, що українському народові хоч і важко жилося та він ніколи не занепадав духом.

(на фото учні 8-В класу)

Вадим БУРЯКОВ

Ми запитали:

Що вам не подобається у нашій школі? Що б ви хотіли змінити?

Аня Потапенко, Даша Мельниченко, 5-А клас:

- Загалом у нашій школі все добре. Але нам не подобається шкільний санвузол. Адже санітарія не на найкращому рівні. Також ми хотіли, щоб на партах були гачечки для портфелів, бо у багатьох класах вони відсутні.

Євгеній Копитов, 6-Б клас:

- Я хотів би, щоб у спортивному залі, що знаходиться на першому поверсі нашої школи, поміняли вікна і двері, тому що у залі дуже низька температура повітря.

Аня Доморацька, 10-Б клас:

- Мене у нашій школі все влаштовує, але є кілька але... Особисто я хотіла б, що у шкільній їдальні були обіди, порції мали нормальні розміри. Також, щоб бібліотека мала більшу кількість хороших книг, більший вибір. А так все добре.

Анастасія Хорошун, 10-Б клас:

- Мене, та й, мабуть, не тільки мене, не влаштовує стан актової зали, бо школа велика і доречно було б зробити деякі зміни. Також мене не влаштовує робота Президента школи, а точніше його неробота. Адже він не робить ніяких дій у шкільному житті.

“ШКІЛЬНИЙ АКЦЕНТ” ДЯКУЄ СВОЇМ ЧИТАЧАМ

Які приємні відчуття отримуєш, коли заходиш до класу із свіженьким номером шкільної газети та учні просто з рук виривають його, щоб першими прочитати якусь статтю, коди вчителі, яким приходить екземпляр газети, щиро дякують редакції за пресу, а ті, кому не приходить “ШКІЛЬНИЙ АКЦЕНТ” дуже просять випуск. Повірте, нам дуже приємно, коли діти різного віку говорять тобі, що читали кожну літеру газети, починаючи із першого номеру. Але, звичайно, є й такі учні, яким і сто років не потрібна ця газета, тому вони як завгодно готові поглузувати з редактора, який приносить пресу в клас.

Тож користуючись нагодою, ми-редактори “ШКІЛЬНОГО АКЦЕНТУ” хочемо від усієї душі висловити свою вдячність усім читачам, які із задоволенням переглядають сторінки газети, завдяки вам ми працюємо, а також тим, хто вважає все це “туфтою”, ви робите нас сильнішими.

Також ми хочемо висловити подяку учителям української мови, які навчили нас. Вибачте за те, що десь, можливо, допущена стилістична чи пунктуаційна, чи ще якась помилка. Спасибі адміністрації школи за те, що підтримує нас, а також особисто Прохорович Наталії Миколаївні, за те, що витрачає час на газету!!

Редакція “ШКІЛЬНОГО АКЦЕНТУ”

ЗІРКИ ШКОЛИ

Студія “Каприз” не збирається зупинитися на досягнутому!

Не помилюся, коли скажу, що колектив “Каприз” найкращий у місті, та що там у місті - у всій Київській області. Їхні хореографічні постановки перехоплюють подих кожного, адже їхні танці, ніби вирують у повітрі. Не дарма студія має назву “Каприз”.

- Ця назва має давню історію. Ім'я студії “Каприз” виникло у 2001 році, коли власне виник сам колектив, - розповідає *художній керівник Анжеліка Аркадіївна Ярема*, - особисто для мене назва означає щось повітряне, незвичайне, як кажуть “любой каприз”. Але люди не завжди розуміли мене і вважали, що каприз – це щось недобре, навіть пропонували змінити назву. Але якщо змінити назву, то це вже буде зовсім інший, нікому незнайомий колектив.

Мабуть кожен підтвердить мою думку, що коли на сцені з'являється “Каприз”, то кожен глядач обов'язково налаштується на перегляд їхнього танцю, тому що їхні постановки викликають захоплення, не дивлячись на те, чи то пристрасне танго, чи запальний рок-н-рол, чи вишуканий вальс. Танцюють це все учні міських шкіл та університету.

- Сьогодні в колективі у середньому 80 талановитих до безтями учнів, які складають чотири вікові групи: дві молодші, середня та старша, - говорить, на думку танцюристів, хороший, талановитий, добий, строгий, але справедливий керівник студії “Каприз”.

Хореографічний колектив “Каприз” неодноразово ставав переможцем міських, обласних, всеукраїнських та міжнародних конкурсів та фестивалів. Коли Анжела Аркадіївна дістала папку з їхніми, далеко не всіма, дипломами та грамотами, то я, чесно кажучи, втратив мову, бо дипломів та грамот “Каприз” має дуже й дуже багато. Серед недавніх досягнень можна виділити 1 місце у конкурсі “Искусство и приятели”, що проходив у 2006 році у Варні (Болгарія), та у 2010 році у цьому ж конкурсі студія “Каприз” стала дипломантами другої премії у номінації сучасний танець. У 2010 році “Каприз” переміг у Київському обласному фестивалі “Київщина молода”, також у цьому ж році студія здобула перемогу в районному фестивалі мистецтв “Веселковий світ”. Та ще у багатьох інших конкурсах, про які можна писати й писати.

Звичайно у студії не все так добре, як здається. Заняття колективу проходять у залі, який давно не мав нормально-го ремонту, та, що найбільш погано, у залі немає опалення. Але приємно те, що діти терпеливі, і ніхто за увесь цей час не покинув студію. Тож нині “Каприз” мріє про хореографічний зал з нормальними для заняття умовами.

- У планах студії не зупинитися на досягнутому. Ми багато разів були за кордоном, тож багато бачили, і хочемо побувати на фестивалях і конкурсах інших країн. Адже це завжди добре! - Розповіла Анжеліка Аркадіївна.

Я ж тільки хочу побажати їм творчого успіху і здійснення всіх мрій та бажань!

(На фото склад студії 2009 року)

Владислав МІРАНОВИЧ

ВІТАННЯ!!!

Склад шкільного театру «MY WAY» вітає свого художнього керівника **Вадима Михайловича Кучерака** **З МІЖНАРОДНИМ ДНЕМ ТЕАТРУ!**
Від усього серця бажаємо Вам натхнення, благодатних умов для розвитку Вашого таланту, втілення творчих задумів, для плідної та успішної праці на творчій ниві.

1 КВІТНЯ – ДЕНЬ СМІХУ

Цей день не внесено ні в які календарі знаменних дат і всенародних свят, але його цілком можна віднести до міжнародних, оскільки він з однаковим успіхом відзначається й у Росії, і в Німеччині, і в Англії, і у Франції, і в Скандинавії, і навіть на Сході. В одних країнах 1 квітня називають День сміху, в інших – День дурня. У цей день кожен хоче пожартувати над кимсь, тож ніхто не застрахований від розіграшів.

Важко розповісти, звідкіля пішло це свято. Звичай веселитися, жартувати й обманювати один одного саме 1 квітня існує в дуже багатьох країнах.

Перша письмова згадка про 1 квітня як конкретний День усіх дурнів знайдено в англійській літературі й датується XVII сторіччям.

Найбільш популярними жартами американських школярів залишається кинутий на дорогу прив'язаний гаманець чи аркуш паперу, що чіпляється позаду з написом "Чекаю стусана". Не відстають від своїх дітей і дорослі. Мати може подати на стіл шоколадні тістечка, всередині яких суцільна вата чи торт, заповнений ганчір'ям. Ще один розіграш популярний у містах, де є зоопарки. Один співробітник мимохідь кидає іншому: "Тобі телефонувала міс Фокс або містер Леон (що означає лисиця або лев), і просили перетелефонувати тебе їм за номером...". Далі дається телефон відділу звіринця, де перебувають лисиці чи царі звірів. Довірливий співробітник дзвонить і просить служителя покликати міс Фокс. Працівник зоопарку, думаючи, що над ним жартують, намагається відповісти якомога дотепніше, чим викликає обурення того, хто телефонує. Такий діалог може тривати досить довго, доки обидві сторони не усвідомлять, яка сьогодні дата.

День сміху святкується зараз у всьому світі, але ніде не є вихідним. У США його називають "святом серця, а не держави". До речі, професор Стенлі Теп із інституту здоров'я в Окхерсті (Каліфорнія), стверджує: "30 хвилин сміху на день дозволяють пацієнтові, котрий переніс інфаркт міокарду, уникнути повторного нападу в найнебезпечніший період – перші півроку після нападу, - і потім жити повноцінним життям. Здоровим же людям ця кількість сміху подовжує життя на роки, іноді на десятиріччя".

У німців здавна існує звичай посилати кого-небудь, найчастіше дитину, за тим, чого не можна принести. Цей жарт називається in den Aprill schicken – "посилати кого-небудь у квітень" (обманювати)

Як припускають науковці, до нас це свято прийшло з Німеччини, імовірно, на початку XVIII ст. Його називали ще брехливим днем або Марією-брехухою – одним із народних прізвиськ Марії Єгипетської – святої VI ст., день вшанування якої за старим стилем збігається з 1 квітня. Того дня дівчата дурили людей, аби верховодити майбутнім чоловіком.

Підготувала
Юлія МИКИТЕНКО

Відповідальність за достовірність фактів, наведених у статтях, несуть автори! Редакція газети може не поділяти думок, які висловлені на сторінках "ШКІЛЬНОГО АКЦЕНТУ"!!!